Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація и Експедиція пôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція пôдъ ч. 4 улиця св. Антонього.

Письма приймають ся лишь франкованй.

Рекламаціи неопечатанй вôльнй ôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 20. Пятниця 25 Сѣчня (6 Лютого) 1891. **Рôкъ I.**

Львôвъ, дня 24 сѣчня (5 Лют.)

Вчерашня вѣсть о взятôй димисіи Министромъ Дунаєвскимъ, всѣ иншй вѣдомости про внутрѣшну Державно-Австрійску політику зôпхнула на другій плянъ. Була то ще одна несподѣванка бôльше межи тыми, котрй намъ послѣднй дни принесли, бувъ то проявъ доказуючій, що справы державнй, а взглядно зобразованье правительственнои бôльшости при настаючихъ выборахъ до Рады Державнои, потребують другихъ основъ. Не наша рѣчь сновати догадки, якъ на разѣ дуже непевнй, що за причина побудила п. Дунаєвского просити о димисію, бо хиба она не инша, якъ та, котру подає найвысшый рескрыптъ: — розстроєне здоровлье. Рѣчь найпевнѣйша, що б. Министръ финансôвъ, зложивъ свôй такъ важный а такъ трудный урядъ, въ повнотѣ ласки Монаршои, чого маємо доказъ въ удáрованю єго высокою ôдзнакою ордеру св. Стефана и въ цѣсарскôмъ рескриптѣ. Якъ на одно, такъ и на друге заслуживъ собѣ п. Дунаєвскій десятьлѣтнымъ многоцѣннымъ трудомъ для Державы, рѣдкою патріотичною дѣяльностію, принесшою такій пожаданый плодъ, акъ урегульованье и взможенье финансôвъ, безъ ослабленя жерелъ засилюючихъ державный скарбъ.

Не мала то слава для Галичины, давшои Державѣ такого мужа, котрый знавъ, такъ чесно и умно послужити Монархіи въ тяжкôй потребѣ.

Весь свѣтъ знає, въ якихъ трудныхъ и турботливыхъ обставинахъ, принявъ ся др. Дунаєвскій за своє дѣло. Финансова політика державна ôдъ многихъ вже лѣтъ значно недомагала, милитарне становиско Монархіи вымагало величезныхъ накладôвъ, треба було доконче буджетъ допровадити до рôвноваги, тую бо цѣль и задачу министрови вказувала тронна промова Цѣсарска. Не якои будь силы волѣ и енергіи вымагала та задача, передъ котрою однакъ др. Дунаєвскій не жахнувъ ся, але смѣло та розважно приступивъ до єѣ сповненя.

Ясна рѣчь, що треба було розглянутись за новыми жерелами, взмогчи продукційну и консумпційну силу, зъ можливымъ увзгляденьемъ податкуючимъ. Цѣлый рядъ мудрыхъ уставовыхъ заряджень, улекшивъ сповненье задачѣ. Реформа ґрунтово податку, устава о оподаткованю корчмъ, будôвль, нафты, картъ а передъ всѣмъ реформа оподаткованя цукру, горѣвки, та ще розумна ощаднѣсть; се жерела, зъ котрыхъ др. Дунаєвскій зачерпнувъ силъ, до привернення рôвноваги въ буджетѣ зъ надвыжкою и до надоложеня милитарнымъ потребамъ Державы. Мимо того сила податкова Монархіи не тôлько не уменшила ся, але продукція и маєтокъ суспôльный взросли. Тй то заслуги б. Министра дають єму право до вдячности Монархіи и до найвысшого узнаня, якимъ ôнъ всегда тѣшивъ ся.

Переглядъ політичный.

Номинація нового Министра скарбу Штайнбаха була несподѣванкою для всѣхъ. Новый Министръ родивъ ся у Вѣдни 1846 року (отець єго бувъ ювильеромъ) а по укôнченю студій правничихъ хотѣвъ ôддати ся адвокатурѣ, завôзваный однакъ Глязеромъ до Министерства правосудія, въ протягу 12 лѣтъ зôставъ шефомъ секціи и вѣвъ рефератъ уставодавчій. Кодификація уставъ робôтничихъ то переважно єго дѣло. Въ парляментѣ выступавъ часто яко правительственный комисарь,

---

Fremdenblatt подаючи справозданье о ôдозвѣ долѣшно-австрійскои нѣмецкои партіи поступовои говорить: „ôдозва поймає звѣстный комуникатъ *Wiener Ztg.* що *министеріюмъ признає само*, що зъ *теперѣшною бôльшостію Думы державнои въ теперѣшнôмъ еи складѣ дальше правити не може.* Навязуючи до того, ôдозва накликує выборцѣвъ, щобы обставали за єдностею Державы и поступомъ, не менше такожь и за интересами народными *при повнôмъ пошанованю правъ иншихъ.*

Дальше говорить *Fremdenblatt*, що дръ Коппъ, голова тои партіи котра выдала ôдозву, додавъ, що не єсть ясною рѣчею, яка повстане бôльшôсть въ новôй Думѣ на пôдставѣ новыхъ выборôвъ, але Австрію осѣняє геній Францъ Іосифа I., до котрого всѣ мають повне довѣріє. Въ закôнченю додавъ дръ Коппъ, що Нѣмцѣ повиннй при застереженю свого власного становища памятати такожь о обовязкахъ другихъ народôвъ, котрымъ мають проводити въ житю політичнôмъ.

Праса россійска, крôмъ скреготу деякихъ скрайныхъ дневникôвъ, якъ то мы вже пôднесли, не устає якъ найсимпатичнѣйше ôдзывати ся о приѣздѣ Архикнязя Фердинанда д'Естъ до Петербурга. Брюксельскій *Nord* повѣдає: „Для насъ Россіянъ не може бути рѣчею обоятною принятье князя, котрый великій вплывъ буде мати на будучу судьбу сусѣднои и такъ могучои державы якъ Австро - Угры, бо ôдъ

Грецка Церковь и Царгородскій Патріархатъ.

Сумнй настали часы для Всхôднои Церкви, коли она зôрвала зъ католицкою Вселеньскою Церквою и попала въ шизму.

Не схотѣла пôдлягати Богомъ данôй власти Римского Папы, то попалась за тоє въ гôрку неволю, зразу грецкихъ Цѣсарѣвъ, а опôсля нехристôвъ турецкихъ султанôвъ. За тымъ пôйшла остуда Христового Духа помежи вѣрными, темнота, упадокъ моральный, запущенье духовеньства; остала лишень зверхня обрядова форма, не оживлена горячою вѣрою. Звычайно гиля, ôдчемхнена ôдъ живого пня єдинои Христовои Церкви, мусѣла нидѣти и засохати. А то не лишень сама грецка всхôдна Церковь дôйшла до такои марноты, але и всѣ другй Церкви до неи признавшй ся, якъ сербска, болгарска, руска передъ ôдновленьемъ уніи, та россійска остаюча въ шизмѣ ще до теперь. Такй лихй порядки въ Церквѣ були на руку и султанамъ турецкимъ и россійскимъ царямъ, бо ôдставшу ôдъ власти природнои, легко було Церковь пôддати власти своѣй и зробити зъ неи служницю своихъ політичныхъ змагань.

На теперь пригляньмо ся но тôй сумнôй долѣ, въ яку попала та грецка всхôдна церковь, вразъ зъ своимъ начальникомъ царгородскимъ Патріархомъ, коли на всходѣ запанували Турки.

Вже шизма була заморозила цѣлый всхôдъ, коли 1453 р. Магометъ IV. султанъ турецкій, занявъ Царгородъ, въѣхавъ конемъ до катедрального Храму св. Софіи, и перелицювавъ зъ него музулманску мечеть.

Хитрый невѣра, знаючи, що не придасть ся єму нѣ на що гнобити христіянъ, волѣвъ начальника ихъ Патріарха запрягчи въ свою службу, щобы черезъ се панованье собѣ надъ ними забезпечити. Отъ-же вынайшовъ собѣ до того податного наймита, одного монаха именемъ Генадія, єго посадивъ на патріаршôмъ престолѣ, осыпавъ ласками; за що сей ставъ выслугувати ся свому добродѣтелеви такъ, якъ лѣпше не було треба.

А порядокъ въ Церквѣ, ось якій завѣвъ турецкій султанъ.

Головою всѣхъ христіянъ, въ завоєваныхъ собою краяхъ, мовь бы другимъ Папою, зробивъ Магометъ IV царгородского Патріарха, давши єму велику власть, такъ духовну якъ и судебну. Але тую власть ограничивъ ôнъ, додавши патріархови прибôчну раду зложену зъ 10—12 митрополитôвъ, котра назвала ся синодомъ. Тая рада була не ôдступна, безъ неи не можна було робити нѣякихъ важныхъ заряджень, бо въ ихъ рукахъ були три части патріаршои печати а доперва четверта въ рукахъ патріарха. Крôмъ тои рады була ще рада зъ свѣтскихъ людей, котрй такожь мали великій голосъ въ справахъ церковныхъ, особливо внѣшныхъ. Таяъ одна якъ друга рада, мали выбирати патріарха, але звычайно султанъ не оглядавъ ся на ихъ голосы, а выбиравъ самъ такого, якій бувъ догôднѣйшій або бôльше заплативъ за свôй урядъ. Великій *льоготетъ* свѣтскій, щось якъ *Оберъ-прокуроръ* синода въ Россіи, бувъ посередникомъ межи патріархомъ а султаномъ. Мѣсце де мешкавъ патріархъ зъ своими прибôчниками въ Царгородѣ звало ся Фанаръ — ôдъ чого на всю ту єрархію перейшла назва Фанаріоты.

Тая турецка организація Церкви всхôднои треває ще до нынѣ, и розтягає ся въ такôмъ самôмъ порядку ажь до найнизшого духовного. Черезъ ту организацію, котрою Турки обмотали всѣ краѣ собѣ пôдданй, мовь бы сѣткою, духовеньство сповнює службу поліцаѣвъ султанскихъ и тримає всѣ народы въ послушеньствѣ для него, помагаючи выбирати податки и т. п.

За тй услуги патріархъ має повну власть духовну над ъсвѣтскимъ духовеньствомъ, монахами, и надъ супружествами, єсть цивільнымъ начальникомъ грецкого народу въ Турціи, запоручуючи за єго вѣрнôсть султанови, має власть судити тй справы зъ котрыми стороны до него зголосять ся, школы христіяньскй такожь пôдлягють єму.

личныхъ чувствъ володѣтелѣвъ, можуть по части залежити о̂дносины обохъ державъ".

Соймъ финляндскій може вже въ послѣдне обрадуе теперь зъ тымъ пересвѣдченьемъ, що ухвалы его будуть мали силу обовязуючу. Мы доносили вже о то̂мъ, що еще въ осени минувшого року була установлена въ Петербурзѣ осо̂бна комисія, котра по̂дъ проводомъ гр. Гайдена мала добре зглубити о̂дношеня Финляндіи до державы россійскои. Комисія та освѣдчила ся теперь за тымъ, що соймъ финляндскій есть лишь институціею обрадуючою, котро̂й царь позваляе также порушувати справы законодательни̂. Цареви однакъ прислугуе не обмежене право: выдавати независимо о̂дъ сойму ро̂жни̂ ухвалы. Єслибы соймъ по̂дчасъ обрадъ надъ конечными модификаціями деякихъ законо̂въ ставлявъ перепоны, натогды мае царь повне право ухвалы ти̂ ввести въ житье. Иншими словами сказавши, сойму финляндского такъ якъ бы не було.

Революція въ Опорто, приглумлена въ ко̂лькохъ годинахъ, потрясла однакъ цѣлою Португаліею, и показала правительству якъ безрадне оно есть. Силы правителства суть такъ слаби̂, господарка такъ лиха, а зъ другои стороны духъ републиканьскій, по̂дюджуваный безустанными агитаціями масоно̂въ взмагае ся такъ дуже, що одна або двѣ еще таки̂ революціи, якъ послѣдна въ Опорто, а Португалія стане републикою. Причины послѣднои революціи треба глядѣти въ часахъ давнѣшнихъ еще, а именно въ спорѣ Португаліи зъ Англіею о полуднево-всходни̂ краѣ Африки. Тогды Ангія, посунула ся до того, що зажадала покараня хороброго генерала Serpa Pinto, котрый побѣдивши въ полуднево-всхо̂дной части Африки туземцѣвъ, по̂дномаганыхъ Англіею, занявъ краѣ тоти̂ въ посѣданье Португаліи. Острый тонъ, въ яко̂мъ Англія поставила свое ultimatum и слабый опо̂ръ правительства, а опо̂сля и завязанье конвенціи, повнои уступствъ для Англіи розярило наро̂дъ страшенно и всяки̂ объявы стремлячи̂ до зо̂уреня монархіи зъ о̂дси беруть початокъ.

То було причиною послѣдной революціи въ котро̂й удѣлъ взяло войско. Що правительству удало ся придусити революцію въ першихъ вже еи початкахъ, то причиною того сами̂ проводирѣ повстаня, котри̂ за скоро приступили до акціи.

Зъ Опорто доносять, що числили о̂ни на ро̂вночасне повстанье въ ко̂лькохъ иншихъ мѣстахъ и ожидали лишень вымаршу во̂йска зъ Лизбоны на провинцію, щобы въ само̂й столицѣ цѣ можна взбурити духа революціи. Вчера подали мы вѣсть, що въ Португаліи заведено станъ облоги. Понеже деяки̂ письма подають, що стану облоги не заведено, длятого не ручимо за правдиво̂сть поданои вчера вѣсти, доки не получимо певныхъ информацій.

Акція передвыборча.

Центральный польскій комитетъ выборчій на западну Галичину постановивъ запросити до завязаня комитето̂въ предвыборчихъ повѣтовыхъ въ кождо̂мъ мѣсци, яко мужѣвъ довѣрія всѣхъ члено̂въ Радъ повѣтовыхъ и выслати до нихъ запрошенье на руки маршалко̂въ, котрыхъ рѣчею буде означити день першихъ зборо̂въ.

Клюбъ лѣвицѣ о̂дбувъ въ недѣлю засѣданье по̂дъ проводомъ дра Вайгля. Клюбъ сей подѣливъ ся на двѣ секціи: льво̂вску и крако̂вску, и секціи ти̂ мають перевести организацію выборчу по мѣстахъ и мѣсточкахъ, заименувати дельегато̂въ и т. п.

Комитетъ предвыборчій уконституовавъ ся въ Ряшовѣ и принявъ одноголосно програмъ лѣвицѣ. До теперь ставав въ окрузѣ то̂мъ гр. Станиславъ Бадени, а понеже той не годить ся зъ програмою лѣвицѣ, длятого не знати, чи мѣсцевый комитетъ схоче по̂дпирати его кандидатуру.

Въ само̂мъ Львовѣ есть трехъ кандидато̂въ: дръ Смолька, Кароль Льеваковскій и Щепановскій.

Въ Бродахъ (яко мѣсто) зголошени̂ суть двѣ кандидатуры: дръ Натанъ Левенштайнъ льво̂вскій адвокатъ и Майсельсъ.

Въ округахъ Стрый-Дрогобычь (курія мѣстъ) мае кандидовати проф. Рошковскій.

Въ Станиславовѣ (мѣсто) выступити мае яко кандидатъ дотеперѣшный посолъ Бѣлѣньскій.

Въ Тернопо̂ли и Бережанахъ (курія мѣстъ) высувають кандитатуру дра Єкелеса зо̂ Львова.

На Буковинѣ маршалокъ краю, гр. Василько, яко голова комитету выборчого партіи автономичнои, запросивъ члено̂въ тои партіи на нараду. Ро̂вночасно скликала вѣче „Руска Рада". Партія централисто̂въ попирае кандидатуру Емануеля Цифрера.

Дня 6. лютого с. р., с. е. въ пятницю о годинѣ 2-о̂й о̂дбуде ся въ Калуши спо̂льна рада надъ надходячими выборами до рады державнои и выбо̂ръ комитету повѣтового.

Ро̂вночасно майже выдали Старочехи свою, а Молодочехи свою о̂дозву въ справѣ выборо̂въ. О̂дозва староческа завзывае выбирателѣвъ староческихъ въ громадахъ сельскихъ до дѣланя при правыборахъ. Важна она лишень о то̂лько, що свѣдчить, що Старочехи не гадають зложити оружія и уступити своихъ мандато̂въ Молодочехамъ. Старочехи навѣть до акціи выборчои вступають по̂дъ хосенными условіями. Но чи потрафлять зъ нихъ хо̂сновати? Скорше нѣ, якъ такъ. Єсли не здобудуть ся на о̂двагу явного признаня ся до угоды, если противно будуть выступати противо неи и узнають еѣ за хибну, тогды певно допоможуть до побѣды Молодочехамъ, котрыхъ населенье ческе буде уважати за заслуженыхъ патріото̂въ, яко потрафившихъ зо̂рвати „шко̂дливу" угоду.

О̂дозва Молодочехо̂въ, по̂дписана всѣми молодоческими послами, промовляе за згодою зъ Нѣмцями, но на по̂дставѣ историчного права и неподѣльности краю. Все то дуже двойне. Однакъ вже теперь мають Молодочехи стояти при то̂мъ, що, наколи ухвалено вже проекта угодови̂, користни̂ для Нѣмцѣвъ, дальши̂ проекта користни̂ для Чехо̂въ, якъ змѣна уставы выборчои, утворенье новои Избы гандлевои ческои и т. д. не повинни̂ выкликати зо̂ стороны Чехо̂въ опозиціи. Булобы то зворотомъ дуже цѣкавымъ, наколибы Молодочехи въ справахъ выбору поступили въ той спосо̂бъ. Межи Старочехами не сумнѣвають ся, що Молодочехи здо̂бни̂ суть до того; тымъ дивнѣйше одже, що Старочехи предвиджують се, а при то̂мъ все таки боять ся станути явно за угодою.

Справы краєви̂.

Є. В. Цѣсаръ постановленьемъ зъ дня 24 сѣчня с. р. зволивъ вселаскаво затвердити ухвалы Сойму галицкого зъ дня 27 листопада 1890 року, взлядомъ побираня въ року 1891 додатку до фондо̂въ индемнизаційныхъ Галичины восточнои и западнои въ высотѣ по 29 кр., а для фонду индемнизачійного В. Кн. Крако̂вского по 17 кр. о̂дъ кождого зл. загальнои належитости податко̂въ безпосредныхъ.

Въ справѣ выдѣлу медичного при унѣверситетѣ льво̂вско̂мъ вела нарады анкета, скликана до Кракова, по̂дъ проводомъ вицепрезидента кр. рады школьнои, д-ра Бобжиньского. Въ нарадахъ взяли участь: о̂дпоручникъ Намѣстництва протомедикъ д-ръ Меруновичь, о̂дпоручникъ льво̂вского унѣверситету д-ръ Радзишевскій и професоры крако̂вского унѣверситету. Анкета приступила до нарадъ мериторичныхъ

Зъ того бо то и выйшла вся суперечка, ще до нынѣ не залагоджена межи султаномъ а патріархомъ, що правительство турецке взяло ся потрохи обмежувати ти̂ привилеи Фанаріото̂въ. Фанарь, по̂дюджуваный черезъ россійскихъ агенто̂въ, кинувъ ся боронити тыхъ своихъ правъ, а боронити въ той спосо̂бъ, що велѣвъ всѣ церкви позамыкати и набоженьства переставъ о̂дправляти. Гадавъ, що Турки злякають ся, але ошибъ ся, бо многи̂ епископы и богато народу воли патріарха спротивило ся и церкви по̂дмикали.

Булобы ся жило христіанамъ при згаданыхъ церковныхъ порядкахъ въ Турціи ще якъ будь, еслибъ не ти̂ гнобленя, здирства, жестоке згнущанье ся надъ ними Турко̂въ, не уступаючи майже николи; еслибъ не ся боляча згадка, що они на своѣй земли мусять бути въ тако̂мъ пониженю рабами наѣздцо̂въ.

При то̂мъ всѣмъ однакъ, маючи таки̂ широки̂ права, таку церковну самоправно̂сть — могли бы були патріархи такъ для себе, для Церкви, якъ и для народа богато добра зробити, еслибъ въ нихъ бувъ дѣйстно той духъ ревности про дѣло Боже, якій оживляе духовеньство на Заходѣ.

А сего то предъ всѣмъ не стало въ грецко̂й Церквѣ, о̂дколи она зо̂рвала узы единеня съ римско-католицкою Церквою. Многи̂ тамъ розумѣють се свое нещастье, та годѣ що порадити, музулманьске бо владѣнье та шизматицка зло̂сть заперли имъ приступъ до уніи. Турки не охотно на унію позваляють, боять ся бо, якъ то и у насъ декотри̂ послѣдными часами дурно говорили, чужого вплыву на своихъ христіянъ. А того вліянія, яке тамъ мае Россія на справы церковни̂, не боять ся, — ба и видѣти не хочуть. Патріярха царгородскій також про унію не згадае, заздро̂сный бо о свою власть, та заслѣпленый ненавистею.

Не разъ вже о̂дъ Христового Намѣстника зъ Риму, йшовъ до нихъ покликъ завзываючій до уніи, але на то затекли̂ фонаріоты або мовчали уперто, або о̂дворкували ся грубо — звычайно по шизматицки. Коли Пій IX по своемъ вступленю на Апостольскій Престолъ по̂славъ до нихъ такій зазывъ, патріархъ Аншимъ ругательствомъ о̂дповѣвъ, ставляючи свою и свого синода власть, на ро̂внѣ зъ властею Петрового Наслѣдника — добавляючи на конець се, що для него послѣдна инстанція въ справахъ церковныхъ — султанъ!

Ось на що зо̂йшла та преславна столиця Златоустыхъ, Германо̂въ, Таразѣевъ, Игнатіихъ, тая колись колибель святости, мудрости, краснорѣчія а науки глубокои на всю вселенну. Нужденна теперь зъ неи рабыня поганьскихъ владыкъ, игрище султанскихъ капризо̂въ, служниця музулманьскихъ сераѣвъ! Такъ вже тамъ завело ся о̂дъ давна, що патріярхъ ко̂лька лѣтъ лишень пануе, а якъ забогатѣе, вступае ся самъ, або его спонукують уступити. Не оденъ, бувъ то возводженый на патріаршій престолъ то зъ него зсаджуваный, ко̂лькома наворотами, а мало котрый умеръ первосвященникомъ.

Вже першій наслѣдникъ Генадія, мусѣвъ заплатити за свою номинацію султанови 1.000 черво̂нцѣвъ. О̂дтакъ цѣна за се достоинство по̂дскочила значно, а бувало, що бравъ его сей кто бо̂льше заплатить, мовь-бы на лицитаціи. Такій купець патріаршои митры, до̂рвавшишь еѣ, деръ окупъ зъ Епископо̂въ, Єпископы дерли пароховъ, парохи парохіанъ — а се дѣе ся ще и до теперь. О̂дъ горы до самого долу робакъ святокупства точить сего трупа, маючого ся за Церковь Христову. За тымъ йде, зо̂всѣмъ природно, невѣжество, неморально̂сть безгранична, безхарактерно̂сть духовныхъ, а дальше, залишенье науки вѣры и запущенье духове. Одного тамъ що правда пильно глядять то обряду, лишь-бы его на волось не змѣнити: решта пустяки....

То бо и було причиною, що сто̂лько вже народо̂въ, старало ся всѣми силами выдобутись зъ по̂дъ власти сего екуменичного патріархи. Волѣли поробити собѣ окреми̂ народни̂ Церквы, стати шизмою о̂дъ шизмы, якъ дальше нидѣти въ тымъ гноѣщи моральнымъ. Такъ оно бути мусить и буде доти, доки та нещастна галузь не приросте назадъ до пня правдивои католицкои Церкви.

на пôдставѣ квестіонаря намѣстництва, беручи на взлядъ теперѣшный станъ выдѣлôвъ медичныхъ въ Монархіи зъ выимкою Вѣдня.

Анкета высказала гадку, котрî катедры для нового выдѣлу медичного, уважає за конечнî, а котрî за пожаданî, и тому ведено нарады лишь надъ катедрами конечными, полишаючи квестію пожаданыхъ катедръ рѣшеню будучого выдѣлу. Одтакъ обговорено потребы и вымоги кождои катедры, основанье поодинокихъ ґабинетôвъ и утворенье потрѣбного персоналу. Для теоретичныхъ выкладôвъ признано потрѣбнымъ выбудувати у Львовѣ три будынки, а именно будынокъ для анатоміи описовои, такожъ будынокъ для физіольоґіи, химіи и фармакольоґіи, та будынокъ для анатоміи патольоґичнои, загальнои медицины судовои и гиґієны. При примѣщеню клиникъ, мае увзгляднитись дотеперѣшне помѣщенье шпитальне, о скôлько то буде годитись зъ выкладами клиничными. Дотычно кандидатôвъ на катедры, то розходилось о поинформованье Министерства, що на людахъ ôдповѣдныхъ нехибне. Кандидатôвъ не представлювано, бо поодинокî катедры, именно практичнî, будуть отворенî ажъ по якôмсь часѣ. — Внесеня анкеты будуть предложенî окремôй комисіи, котра збере ся у Львовѣ и остаточно предложить цѣлкомъ выготовленый проектъ разомъ зъ кошторисами Министерству просвѣты.

Выдѣлъ краєвый розписавъ конкурсъ на два мѣсця вандрôвныхъ учителѣвъ господарства сельского. Вандрôвный учитель єсть функціонаремъ краєвымъ и яко такій пôдчиненый безпосередно выдѣлови краєвому. Задачею єго єсть: 1. Удѣляти господарямъ сѣльскимъ взагалѣ, передо всѣмъ же селянамъ радъ и указокъ дотычно веденя и пôддвигненя господарства сельского у всѣхъ єго галузяхъ. 2. На жаданье выдѣлу краєвого удѣляти выдѣлови краєвому а зъ порученя тогожь такожь ц. к. властямъ правительственнымъ и репрезентаціямъ повѣтовымъ фаховои опиніи дотычно способôвъ пôднесеня господарствъ селяньскихъ. Близше означенье обовязкôвъ краєвыхъ учителѣвъ вандрôвныхъ обôймає инструкція, выдана выдѣломъ въ 1889 р. До мѣсць тыхъ, котрî будуть на разѣ провизорично обсадженî, єсть долучена платня рôчна въ квотѣ 1500 зр. рôчный додатокъ на кошты подорожи въ квотѣ 500 зр. Компетенты мають внести до выдѣлу кр. свои поданя найдальше до 15 марта 1891 р. и залучити въ нихъ: 1. Свѣдоцтва, доказуючî ôдповѣдну квалификацію до обнятя мѣсця о яке старають ся, именно: а) свѣдоцтва зъ покôнченыхъ студій фаховыхъ; б) свѣдоцтва зъ довшои и зъ добрымъ успѣхомъ ôдбутои въ краю практики въ господарскôмъ званю; в) свѣдоцтво зложеного испыту квалификаційного на учителя въ низшихъ школахъ рôльничихъ. 2. Метрику уродженя. 3. Коротку біоґрафію. Кандидаты, котрî выкажуть ся точнымъ знаньемъ годовлѣ рогатои худобы и господарства набѣлового, котрî вже були въ званю учительскомъ, будуть мати першеньство передъ иншими кандидатами.

Кроника.

— **Є. В. Цѣсарь** жертвовавъ погорѣлцямъ громады Зарѣче, въ повѣтѣ ясельскôмъ 300 зл.

— [illegible]а **Цѣсарева** въ маѣ выбирає ся на востокъ, ôди[illegible] [illegible]мъ, а потôмъ пробуде довшый часъ на островѣ Корф[illegible].

— **Въ палатѣ Намѣстника** у Львовѣ, ôдбуде ся дня 8 лат. лютого великій баль, на котрый спрошено богато выдатныхъ особъ зъ суспôльности нашои.

— **Ц. к. Рада шкôльна краєва** именовала тымчасову учительку Марію Загоряньску, въ Стрѣлцяхъ великихъ, сталою учителкою школы етатовои тамже.

— **П. Антоній Хамьецъ,** заступникъ Маршалка краєвого, повернувъ вчера зъ Вѣдня до Львова.

— **Для пôднесеня моральности** народа въ Царствѣ польскôмъ, стали були заводити ся т. з. христіянскî ґосподы, на мѣсце корчмъ и жидôвъ-шинкарôвъ. Въ ґосподахъ тыхъ збирали ся люде, бесѣдовали, читали, радили надъ потребами свого села, — та пили, — але не горѣлку и аракъ, а пиво и гербату. Тамъ, де тî господы були заведенî, нарôдъ стававъ тверезый, опрятный, тямучій и двигавъ ся въ матеріяльнои руѣны. Здає ся, що такî порядки заводити бы треба всюди, а не касувати. Межи тымъ россійске правительство стало тî христіянскî ґосподы розганяти, бо вѣдай єму не владъ, якъ нарôдъ розумный та тверезый. И стало ся, якъ схотѣли россійскî урядники. Де нестало ґосподы, выросла корчма и нарôдъ назадъ пьє якъ павъ, марнуючи часъ и майно. Ось, якî тамъ въ Росіи порядки.

— **Въ Петербурзѣ** померла одна старуха и осталось по нѣй майно. Нѣктобъ не вгадавъ яка се спадщина. То докторскî рецепты, котрî небôщчиця збирала завзято де могла. Ходила по найпершихъ докторахъ, радила ся, платила за рецепты, та не посылала ихъ до аптики, але пильно ховала. Назбиравъ ся того великій жмутъ и оказує ся, що ажь 64 лѣкарôвъ зложило ся на сю зборку рецептъ. Кто що любить.

— **Часописництво словацке.** Въ горѣшнôй Угорщинѣ теперь суть выдаванî слѣдуючî словацкî часописи: „*Narodnie Noviny*“, „*Slovenskie Pohlady*“, „*Doma szkola*“, „*Sviet*“, „*Narodny Hlasnik*“, „*Kazalnia*“ и „*Czernokniżnik*“. Въ Америцѣ, де вже немала громада Словакôвъ ся зôбрала, выдають ся (въ Чикаґо) „*Slovenskie Noviny*“.

— **Льосованьє** ôдбуло ся льосôвъ Genois. Головна выграна 50.000 зл. пала на Ч. 8006; 5000 зл. на Ч. 7959; 2000 зл. на Ч. 58 883. — Италійскî льосы „червоного Креста 50.000 лирôвъ, пало на сер. 903 Ч. 22.

— **Морозы и снѣгова метѣль** выкликали небувалу дороговизну въ Парижѣ. Мяса, угля, яринъ не докупити ся. Бôльше якъ 500,00 людей може прожити лишь при помочи голодовои запомоги котру мѣсто роздѣлює. Слабыхъ по шпиталяхъ стôлько що ажь военне министерство мусѣло выжичити ложокъ зъ войсковыхъ касарень.

— **Въ Ирляндіи** такожъ бѣда та голодъ. Правительство вышукує роботы при дорогахъ, мостахъ, фосахъ, щобы дати заробити бѣднымъ. 30.000 людей такъ утримує ся лишь при житю. Вице-король ирляндскій ажь до помочи суспôльности ôдкликавъ ся щобы ратувати голодуючихъ.

— **Страшный случай**. Въ Терешенахъ на Буковинѣ упала дволѣтна дитина Касандры Ручакъ до котла зъ кипяткомъ, котрый стоявъ на огни и закимъ єѣ добуто, зварила ся цѣлкомъ.

— *Gazeta Gdańska*. Зъ днемъ 1 цвѣтня стане выходити въ Ґданьску полска газета, котрои задачею буде выступати противъ соціялизму и емиграціи.

— **Зъ Липска** доносять, що синдикатъ торговельный рѣшивъ перенести ярмарки на футра зъ Липска до Варшавы.

— **Черезъ піяньство**. У Львовѣ въ шинку при ул. Жолкôвскôй померъ нагло челядникъ пекарскій Іоанъ Шуманьскій. Помершій запивавъ ся ôдъ довшого часу и то було правдоподôбно причиною єго смерти.

— **Въ Берлинѣ,** въ товариствѣ етнографичнôмъ ôдчитавъ дръ Jost выкладъ о Суринамѣ (посѣлôсть гольендерска въ полудневôй Америцѣ). Въ выкладѣ томъ показавъ ученый сей подорожникъ, що Суринамъ, то одинока держава жидôвска, бо крôмъ губернатора христіянина и выгасаючои вже расы чдрвоношкôрыхъ, замешкана она самыми жидами. Треба бы — якъ думає дръ Jost — тамъ звернути емиграцію жидôвску.

— *Новое Время* подає цѣкавî вѣсти о торговлѣ невôльниками въ иркуцкôй губерніи. Отъ що пише: „Головнымъ товаромъ торговлѣ невôльниками у Буріятôвъ, суть дѣвчата. Отецъ, братъ або вуйко выдає купуючому засвѣдченье, що уступає єму на вѣчнî часы тоту, або тоту дѣвчину. Свѣдоцтва такî, а радше контракты, суть ствердженî пôдписами свѣдкôвъ. Найчастѣйше спродають ся сироты, нерѣдко однакъ и доньки богатыхъ родичѣвъ. Найбôльше пожаданî суть дѣвчата ôдъ 10 до 15 лѣтъ, цѣна звычайна ôдъ 40—100 рублѣвъ, за красшî дѣвчата платить ся о много дорожше. Судьба ихъ страшенна; властителѣ обходять ся зъ ними по звѣрски и вызыскують ихъ безпримѣрно. Одинока ихъ надѣя, то супружество, при котрôмъ чоловѣкъ мусить знову заплатити властителеви ôдъ 200 до 400 рублѣвъ. Звычайно ôдроблює молоде подруже тоту суму. Ôдкупленье таке зове ся „Калимъ“. Єсли сопружество ся розôйде, що у Буріятôвъ на порядку дневнôмъ, другій чоловѣкъ платить першому „Калимъ“.

— **Голосна справа** О. А. Ковальского, сотрудника въ Куликовѣ, обвиненого о пôдпаленье своєи хаты, вчера закôнчила ся. Якъ зъ горы можна було надѣяти ся, О. Ковальскій оказавъ ся невиннимъ и оставъ выпущеный на свободу. Суды присяжнî майже одноголосно выдали засудъ увевинняючый. Коли та розправа судова ôдбувала ся, майже всѣ часописи ласî на сензацію, записували скрупулятно все, мовѣ бы дѣйстно ходило имъ о пониженье духовного стану, а навѣть одна польска ґазета для бôльшого ефекту дала заголовокъ: „Ksiądz ruski podpalaczem!“ Мы зъ болемъ серця слѣдили за ходомъ тои сумнои справы, але не пôдносили єѣ, именно для того, бо хотѣли мы читателямъ нашимъ дати ту потѣшаючу вѣсть, що: ksiądz ruski podpalaczem не бувъ, та хиба не буде нѣколи. Лѣпше було бы не бути рускому священьству, якъ бути такимъ, зъ посередъ котрого могли бы выходити пôдпалячѣ, наносячî ганьбу на цѣлый станъ. Славити Бога, не такъ ще зле єсть, щобы мы дожили колись такои ганьбы.

— **Срѣбне весѣлье.** Паньство Рядзишевскî, высоко поважанî въ кругахъ ученыхъ львôвскихъ, предвчера святкували памятку 25-лѣтного щастливого пожитя въ супружествѣ. П. Радзишевскій єсть професоромъ на Всеучилищи львôвскôмъ. Найблизша родина дружбовала при тôмъ радôстнôмъ для нихъ актѣ весѣльнôмъ. Каноникъ Центъ у ОО. Бернардинôвъ благословивъ ихъ, а многа дружина пріятелѣвъ складала имъ свои щирî благожеланія.

— **Баль рускихъ дамъ** ôдбувъ ся въ „Народнôмъ Домѣ“ дуже гарно. 80 паръ стануло до мазура, забава протяхнула ся до самого раня.

ТЕЛЕҐРАМЫ.

Вѣдень 5 лютого. Є. В. Цѣсарь надави намѣстникови Чехъ, гр. Тунови, и маршалковъ сойму ческого, кн. Льобковицови, великî ôдзнаки ордену Льеопольда.

Вѣдень 5 лютого. И днесь бôльша часть дневникôвъ пôдносить заслуги уступуючого министра скарбу, около пôднесеня буджету и поважанія зô стороны Державы. До дѣлательности ново именованого министра скарбу д-ра Штайнбаха привязують дневники велику надѣю.

Пештъ 5 лютого. Изба депутованыхъ рѣшила приступити до обрадъ надъ проєктомъ о касахъ хорыхъ. Министръ торговлѣ боронивъ проєкту, кладучи особенно натискъ, що пôдъ тымъ взглядомъ руководивъ ся уставодавствомъ австрійскимъ.

Лизбона, 5 лютого. Полиція въ Опорто справдила, що повстанцѣ були въ порозумѣню зъ испаньскими революціонистами.

Брукселя, 5 лютого. Увязнено около 40 жовнѣрôвъ, полку гренадьерôвъ, котрî въ недѣлю, замкненî въ вязницѣ, робили крики, хотѣли вывалити дверѣ а въ кôнци пôдпалили сѣнники. Огонь погашено а бунтовщикôвъ замкнено въ безпечнôмъ мѣсци.

Нантесъ, 5 люсого. Лѣкарѣ Bertin и Picq предприняли вчера въ шпитали публичнôмъ трансфузію козячои крови у трехъ дѣтей слабыхъ на туберкулы. При тыхъ операціяхъ було присутныхъ около 40 французкихъ и заграничныхъ лѣкарѣвъ.

Торгъ збôжемъ.

5 лютого	Львôвъ	Терно-пôль	Пôдволо-чиска	Ярославъ
Пшениця	7.——8.15	7.——7.85	6.70—7.35	7.10—8.30
Жито	5.80—6.35	5.75—6.20	5.60—5.85	6.——6.45
Ячмѣнь	6.——6.75	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Овесъ	6.——6.40	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Горохъ	6.20—9.75	6.——9.—	6.——8.50	6.30—9.75
Выка	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Рѣпакъ	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Хмель	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Конюшина чер.	42.—52.—	42.—52.—	45.—51.—	45.—52.—
Конюшина бѣла	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Оковита	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—

Все за 100 кильо netto безъ мѣшка.

Хмель ôдъ —·— до —·— за 56 кильо.

Оковита готова за 10.000 літр. пр. loco Львôвъ одъ —·— до —·— зл.

Переписка Редакціи.

Михайло Подолякъ. Для насъ оно не годить ся. Просимо о вѣсти льокальнî.

З. Б. Л. Рѣчей домашныхъ мы не порушуємъ.

О. Б. П. Ôднесѣть ся до „Дѣла“. Львôвъ Баторія 24

К. М. Писала о тôмъ „Червоная Русь.“ Чи правда? Господь знає.

Одвѣчательный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

ИНСЕРАТЫ

до „Народнои Часописи“ просимо пересылати до конторы пана **ЛЬЕОПОЛЬДА ЛИТЫНЬСКОГО** у Львовѣ, ул. Валова ч. 14. Цѣна стиха въ одноразовôмъ инсератѣ стоить 7 кр., при бôльше разовôмъ помѣщеню 6 кр. ôдъ стиха петитового. Пп. Купцѣ и Промышленники, котрѝ частѣйше будуть свои оповѣщеня умѣщати, одержують ôдповѣдный рабатъ.

Зъ друкарнѣ Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.